Mlčením povíš víc - Vondráčková, Helena

Měsíc bílou křídou,
černý mrak přeškrtává,
večer, když hvězdy vyjdou,
vždy se mých očí ptává,
zeptá se, co mi schází,
políbí mě na tvář
a ty budeš vykládat
o lásce, jsi lhář.

Měsíc však trestá lháře,
před slovy lásku chrání,
pije noc z kalamáře
tvého vychloubání,
protože ty jsi mluvka,
odstraní z lásky slůvka,
jedině tím zabrání ti lhát.

Měsíc bílou křídou,
černý mrak přeškrtává,
večer, když hvězdy vyjdou,
vždy se mých očí ptává,
zeptá se, co mi schází,
políbí mě na tvář
a ty budeš vykládat
o lásce, jsi lhář.

Co víc ti mám říci,
jen pár chvil nám už zbývá,
zpívám ti o měsíci,
který se za mrak skrývá,
na očích mám napsáno
vyznání tajným písmem,
mlčením povíš víc,
já vím,
mlčením povíš víc,
já vím.